

Субҳона роббиял аъло

11:15 / 02.02.2018 6554

Абу Абдуллоҳ Ҳузайфа ибн Ямон розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Кечаларнинг бирида Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқидим. У зот Бақара сурасини ўқий бошладилар. Мен юзинчи оятда рукуъ қилсалар керак, десам, у зот давом эттирадилар. Бақара сурасини бир ракатга ўқисалар керак, десам, у зот яна давом эттирадилар. Энди рукуъ қилсалар керак, десам, у зот Нисо сурасини ўқий бошладилар. Сўнгра Оли-Имрон сурасини ўқий бошладилар. Ўқиганларида охиста, ҳарфларини аниқ қилиб тиловат қилардилар. Агар тасбех ояти ўтса, тасбех айтардилар. Агар сўраш ояти келса, сўрардилар. Агар паноҳ тилаш ояти келса, паноҳ тилардилар. Сўнгра рукуъ қилиб, унда **«Субҳона роббиял азийм»**, деб айтардилар. Рукуълари тик туришлариға яқин бўлди. Сўнгра **«Самиъаллоҳу лиман ҳамидаҳ, роббана лакал ҳамд»**, деб узун тик турдилар. У тик туришлари рукуълариға яқин бўлди. Сўнгра сажда қилиб, **«Субҳона роббиял аъло»**, деб сажда қилдилар. Саждалари ҳам тик турганлариға яқин бўлди».

Имом Муслим ривоятлари.